Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 687 van 8 september 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat F. COEL**
Schuttersvest 78
2800 MECHELEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 29 september 2025 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 22 augustus 2025 tot weigering van machtiging tot verblijf.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: 'RvV-wet').

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 2.44 van de RvV-wet.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 2 juli 2026.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 13 augustus 2025 dient verzoekster, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, een aanvraag in tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna: het Uitvoeringsbesluit 2022/382).

Op 22 augustus 2025 neemt de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) de beslissing tot weigering van machtiging tot verblijf. Dit is de thans bestreden beslissing die per aangetekend schrijven van 29 augustus 2025 aan verzoekster ter kennis wordt gebracht. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

"*(…)*
Mevrouw

naam : K. (…)
voornaam : Y. (…)
geboortedatum : (…).1988

geboorteplaats: D. O. (…)
nationaliteit : Oekraïne

Krachtens de artikelen 57/29, § 1 en 57/30, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet) en artikel 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382), wordt u geen machtiging tot verblijf toegekend, om volgende redenen:

Op 13/08/2025 deed u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Bij de registratie van uw aanvraag werd u in gelegenheid gesteld alle relevante elementen aan te dragen. U legde volgende documenten voor: uw Oekraïens biometrisch paspoort (N° (…) – geldig van 21/01/2020 tot 21/01/2030), het Oekraïens biometrisch paspoort van uw zoon, S. K. (…) (N° (…) – geldig van 29/01/2020 tot 29/01/2024), het Oekraïens biometrisch paspoort van uw zoon, S. K. (…) (N° xxx – geldig van 1/05/2025 tot 1/05/2029) en de Oekraïense geboorteakte van uw zoon, S. K. (…) (N° xxx – afgeleverd op 9/03/2016).

In het kader van deze aanvraag verklaarde u in Polen verbleven te hebben van 13/09/2021 tot 31/03/2022. Dit wordt bevestigd door de paspoortstempels op pagina 7 van uw biometrisch paspoort. Op basis van deze elementen en gelet op het feit dat er geen recentere paspoortstempels in uw biometrisch paspoort aanwezig zijn die een terugkeer naar Oekraïne voor de Russische invasie op 24/02/2022 bewijzen kan worden gesteld dat u op 24/02/2022 niet in Oekraïne verbleef.

U bood zich aan in het registratiecentrum samen met uw minderjarige zoon, S. K. (…). In het kader van deze aanvraag hebt u ook verklaard dat uw vermeende meerderjarige broer zich in België zou bevinden. Volgens de informatie in het administratief dossier van deze personen hebben deze personen tijdelijke bescherming verkregen in België. Wat betreft uw minderjarige zoon wijst de DVZ erop dat deze beslissing niet gepaard gaat met een bevel om het grondgebied te verlaten. Bovendien wijzen we er op dat het u vrijstaat alle andere verblijfsrechtelijke mogelijkheden te benutten met inbegrip van een aanvraag gezinshereniging. Derhalve is er geen sprake van een schending van de eventuele gezinskern en is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissing. Wat betreft uw vermeende meerderjarige broer merken we hierbij echter op dat deze niet tot uw gezinskern behoort. Er wordt immers geen gezinsleven vermoed tussen deze familieleden zonder dat er bijkomende elementen worden aangetoond die de normale affectieve banden overstijgen. U hebt niet aangetoond dat er dergelijke bijkomende elementen zijn. Bijgevolg houdt deze beslissing geen schending in van artikel 8 EVRM.

Tevens verklaarde u op geen enkel ogenblik tijdens de procedure medische problemen te ervaren. Deze beslissing houdt bijgevolg ook geen schending in van artikel 3 EVRM.

Artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 bepaalt de personen op wie de tijdelijke bescherming van toepassing is.

Op basis van artikel 2, lid 1, a), van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 en uit de overwegingen van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382, en meer in het bijzonder uit overweging 14, blijkt duidelijk dat u, die op het moment van de Russische invasie op 24.02.2022 niet in Oekraïne verbleef, niet onder de in het uitvoeringsbesluit genoemde categorieën van personen valt. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor een machtiging tot verblijf als gevolg van de tijdelijke bescherming zoals gedefinieerd in het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.
(…)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van het Uitvoeringsbesluit 2022/382 en van Richtlijn 2001/55/EG van de Raad van 20 juli 2001 betreffende de tijdelijke bescherming voor mensen die door massale toestroom van ontheemden naar de EU komen (hierna: de Richtlijn 2001/55/EG).

Het eerste middel wordt als volgt onderbouwd:
"*Blijkbaar is de beslissing van weigering van machtiging tot verblijf gebaseerd louter en alleen op het tijdelijke verblijf van verzoekster op het ogenblik van het begin van de oorlog in Oekraïne ingevolge een arbeidsovereenkomst in Polen;*

De motivering gaat als volgt:

"*[…]*
In het kader van deze aanvraag verklaarde u in Polen verbleven te hebben van 13/09/2021 tot 31/03/2022. Dit wordt bevestigd door de paspoortstempels op pagina 7 van uw biometrisch paspoort. Op basis van deze elementen en gelet op het feit dat er geen recentere paspoortstempels in uw biometrisch paspoort aanwezig zijn die een terugkeer naar Oekraïne voor de Russische invasie op 24/02/2022 bewijzen kan worden gesteld dat u op 24/02/2022 niet in Oekraïne verbleef.
[…]"

Hierop een beslissing tot weigering van machtiging tot verblijf nemen is juridisch niet aanvaardbaar daar waar verzoekster weliswaar op het moment van het begin van de oorlog werkte in Polen maar onmiddellijk haar kind is gaan halen dat verbleef in Oekraïne om vervolgens met haar minderjarige zoon terug te keren naar Polen en aldaar de tijdelijke bescherming te genieten;

Het staat vast dat verzoekster op het moment dat zij Polen verliet om naar België te gaan om zich te voegen bij haar broer zij tijdelijke bescherming geniet in de Europese Unie, meer bepaald in Polen, en derhalve vrij verkeer heeft binnen het kader van die tijdelijke bescherming;

Die tijdelijke bescherming gaat om een uitzonderlijke procedure ingesteld door een Europese Richtlijn 2001/55/EG van de Raad van 20 juli 2001 betreffende de minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanningen van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties voor de opvang van deze personen, richtlijn die werd omgezet in het Belgisch Recht;

De uitvoering van tijdelijke bescherming behoeft dus een Besluit van de Raad van de Europese Unie;

Bij Uitvoeringsbesluit van 4 maart 2022 heeft de Raad van de Europese Unie vastgesteld dat er een massale toestroom in de Unie is van ontheemde personen die Oekraïne hebben moeten verlaten als gevolg van een gewapend conflict;

Dat besluit bepaalt tevens de personen op wie de tijdelijke bescherming van toepassing is;

In concreto gaat het om de Oekraïense onderdanen en hun gezinsleden die voor 24 februari 2022 in Oekraïne hun hoofdverblijfplaats hadden;

Verzoekster en haar kind hadden onbetwistbaar hun hoofdverblijfplaats in Oekraïne in Dnipro maar verzoekster was op het moment van het uitbreken van de oorlog werkzaam in Polen;

Dit geldt niet als een hoofdverblijfplaats in de zin van de Wet of het Verdrag;

Zelfs indien de verwerende partij zou aannemen dat vertoogster niet fysiek verbleef in Oekraïne op het moment van het starten van de oorlog op 24 februari 2022, is zij nog wel familielid in de zin van de Wet als zijnde naaste familielid (moeder van het minderjarige kind), die met dat kind samenwoont ten tijde van de omstandigheden rond de massale toestroom van ontheemden en die op dat tijdstip volledig of grotendeels afhankelijk waren van verzoekster;

Verzoekster geniet die tijdelijke bescherming in Polen en krachtens de regelgeving heeft zij dan ook vrij verkeer in de Europese Unie en mag zij daadwerkelijk naar België komen, zonder dat België een afbreuk mag doen aan het statuut van bescherming;

De bestreden beslissing dient derhalve te worden vernietigd;

Het eerste middel is ernstig;"

2.1.2. Beoordeling

2.1.2.1. Verzoekster voert de schending aan van de Richtlijn 2001/55/EG. In de Belgische wet werd de Richtlijn 2001/55/EG omgezet in Titel II, Hoofstuk IIbis van de Vreemdelingenwet ('Vreemdelingen die tijdelijke bescherming genieten op basis van de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen').

Verzoekster voert niet aan dat de omzetting niet correct of niet volledig zou zijn gebeurd, zodat zij niet rechtstreeks de schending van deze richtlijn kan opwerpen (cf. RvS 28 maart 2017, nr. 237.805).

2.1.2.2. In essentie betoogt verzoekster dat zij in Polen het statuut van tijdelijke bescherming kreeg en zij naar België kon komen en gebruik kon maken van haar recht op vrij verkeer.

Verzoekster licht niet toe op welke rechtsgrond zij zou beschikken over het recht op vrij verkeer. Het is niet omdat verzoekster een verblijf heeft/had in Polen dat zij zich elders in de Europese Unie vrij kan vestigen voor een verblijf van meer dan drie maanden. In tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt, beschikt zij niet over het recht op vrij verkeer. Er dient een onderscheid gemaakt te worden tussen vrij reizen en zich vestigen. Met haar verblijfsvergunning van Polen inzake tijdelijke bescherming kan zij naar een ander Schengenland reizen voor maximaal 90 dagen binnen een periode van 180 dagen. Dit is een reisrecht maar geen verblijfsrecht. Indien zij zich in een andere lidstaat wenst te vestigen dan dient zij in de nieuwe lidstaat om tijdelijke bescherming te verzoeken, hetgeen zij overigens heeft gedaan. Het is dan aan de nieuwe lidstaat om te beoordelen of zij onder het toepassingsgebied van het voormelde Uitvoeringsbesluit valt.

2.1.2.3. Het Uitvoeringsbesluit 2022/382 luidt als volgt:

"*Artikel 1*
Onderwerp
Vastgesteld is dat er een massale toestroom in de Unie is van ontheemde personen die Oekraïne hebben moeten verlaten als gevolg van een gewapend conflict.
Artikel 2
De personen op wie de tijdelijke bescherming van toepassing is
1. Dit besluit is van toepassing op de volgende categorieën van personen die sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt als gevolg van de militaire invasie door de Russische strijdkrachten die op die datum begon:
a) Oekraïense onderdanen die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne verbleven;
b) staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne internationale
bescherming of gelijkwaardige nationale bescherming genoten;
c) gezinsleden van de in punten a) en b) genoemde personen.
2. De lidstaten passen dit besluit of passende bescherming uit hoofde van hun eigen nationale recht toe op staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die kunnen aantonen dat zij vóór 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleven op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning die overeenkomstig Oekraïens recht is afgegeven, en die niet in staat zijn in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong terug te keren.
3. Overeenkomstig artikel 7 van Richtlijn 2001/55/EG kunnen de lidstaten dit besluit ook toepassen op andere personen, onder wie staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne, die legaal in Oekraïne verbleven en die niet in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong kunnen terugkeren.
4. Voor de toepassing van lid 1, punt c), worden de volgende personen geacht deel uit te maken van een gezin, voor zover het gezin vóór 24 februari 2022 reeds in Oekraïne een gezin was en in Oekraïne verbleef:
a) de huwelijkspartner van een in lid 1, punt a) of punt b), bedoelde persoon of diens niet-gehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien in de wetgeving of in de praktijk van de betrokken lidstaat niet-gehuwde en gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld volgens het vreemdelingenrecht van die lidstaat;
b) de minderjarige ongehuwde kinderen van een in lid 1, punt a) of punt b), bedoelde persoon of van diens huwelijkspartner, zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen kinderen die binnen of buiten het huwelijk zijn geboren of geadopteerde kinderen;
c) andere naaste familieleden die met het gezin samenwoonden ten tijde van de omstandigheden rond de massale toestroom van ontheemden, en die op dat tijdstip volledig of grotendeels afhankelijk waren van een in lid 1, punt a) of punt b), genoemde persoon.
Artikel 3
Samenwerking en monitoring
1. Voor de toepassing van artikel 27 van Richtlijn 2001/55/EG maken de lidstaten gebruik van het EU-netwerk voor paraatheid en crisisbeheer in verband met migratie, overeenkomstig Aanbeveling (EU) 2020/1366. De lidstaten dragen tevens bij tot een gemeenschappelijk situationeel bewustzijn in de Unie door via de geïntegreerde regeling politieke crisisrespons (Integrated Political Crisis Response arrangements — IPCR-regeling) relevante informatie met elkaar te delen.
2. De Commissie coördineert de samenwerking en de gegevensuitwisseling tussen de lidstaten, met name in verband met het monitoren van de opvangcapaciteit in elke lidstaat en het vaststellen van eventuele behoeften aan aanvullende ondersteuning.

Daartoe monitort en evalueert de Commissie de situatie voortdurend, in samenwerking met de lidstaten, met het Europees Grens- en kustwachtagentschap (Frontex), met het Asielagentschap van de Europese Unie (EUAA) en met het Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking op het gebied van rechtshandhaving (Europol), en maakt zij daarbij gebruik van het EU-netwerk voor paraatheid en crisisbeheer in verband met migratie.
Bovendien bieden Frontex, het EUAA en Europol operationele ondersteuning aan de lidstaten die daarom verzoeken, om hen te helpen het hoofd te bieden aan de situatie, ook met het oog op de toepassing van dit besluit.
Artikel 4
Inwerkingtreding
Dit besluit treedt in werking op de datum van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie."

In de bestreden beslissing wordt in dit verband als volgt gemotiveerd:

"*Op 13/08/2025 deed u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Bij de registratie van uw aanvraag werd u in gelegenheid gesteld alle relevante elementen aan te dragen. U legde volgende documenten voor: uw Oekraïens biometrisch paspoort (N° (…) – geldig van 21/01/2020 tot 21/01/2030), het Oekraïens biometrisch paspoort van uw zoon, S. K. (…) (N° (…) – geldig van 29/01/2020 tot 29/01/2024), het Oekraïens biometrisch paspoort van uw zoon, S. K. (…) (N° xxx – geldig van 1/05/2025 tot 1/05/2029) en de Oekraïense geboorteakte van uw zoon, S. K. (…) (N° xxx – afgeleverd op 9/03/2016).*

In het kader van deze aanvraag verklaarde u in Polen verbleven te hebben van 13/09/2021 tot 31/03/2022. Dit wordt bevestigd door de paspoortstempels op pagina 7 van uw biometrisch paspoort. Op basis van deze elementen en gelet op het feit dat er geen recentere paspoortstempels in uw biometrisch paspoort aanwezig zijn die een terugkeer naar Oekraïne voor de Russische invasie op 24/02/2022 bewijzen kan worden gesteld dat u op 24/02/2022 niet in Oekraïne verbleef."

In se erkent verzoekster dat zij op het moment van de Russische invasie werkzaam was in Polen. Zij werpt evenwel op dat dit niet geldt als een hoofdverblijfplaats "*in de zin van de Wet of het Verdrag*". Verzoekster betoogt dat zij en haar kind onbetwistbaar hun hoofdverblijfplaats in Oekraïne hadden maar zij op het moment van het uitbreken van de oorlog werkzaam was in Polen.

De Raad stelt vast dat verzoekster niet betwist dat zij verklaarde in Polen te hebben verbleven van 13 september 2021 tot 31 maart 2022 en dit vindt steun in de paspoortstempels in haar biometrisch paspoort. Verzoekster betwist ook niet dat er geen recentere paspoortstempels in haar biometrisch paspoort aanwezig zijn die een terugkeer naar Oekraïne voor de Russische invasie op 24 februari 2022 kunnen bewijzen. Verzoekster was dus voor het laatst voorafgaand aan de Russische invasie in Oekraïne op 13 september 2021. Verzoekster brengt geen begin van bewijs aan dat toelaat hier anders over te denken. In de omstandigheden die deze zaak kenmerken kan de Raad het niet kennelijk onredelijk achten dat verweerder heeft geoordeeld dat verzoekster "*op het moment van de Russische invasie op 24.02.2022 niet in Oekraïne verbleef*".

Daarnaast betoogt verzoekster dat indien niet zou worden aangenomen dat zij in Oekraïne verbleef op 24 februari 2022, zij wel nog steeds een familielid is 'in de zin van de Wet' als moeder van het minderjarig kind, dat met het kind samenwoont ten tijde van de omstandigheden rond de massale toestroom van ontheemden en die op dat tijdstip volledig of grotendeels afhankelijk waren van verzoekster.
Artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit 2022/382 luidt als volgt:

"*De personen op wie de tijdelijke bescherming van toepassing is*
1. Dit besluit is van toepassing op de volgende categorieën van personen die sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt als gevolg van de militaire invasie door de Russische strijdkrachten die op die datum begon:
a) Oekraïense onderdanen die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne verbleven;
b) staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne internationale bescherming of gelijkwaardige nationale bescherming genoten;
c) gezinsleden van de in punten a) en b) genoemde personen.
2. (…).
3. (…).
4. Voor de toepassing van lid 1, punt c), worden de volgende personen geacht deel uit te maken van een gezin, voor zover het gezin vóór 24 februari 2022 reeds in Oekraïne een gezin was en in Oekraïne verbleef:
a) de huwelijkspartner van een in lid 1, punt a) of punt b), bedoelde persoon of diens niet-gehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien in de wetgeving of in de praktijk van de betrokken

lidstaat niet-gehuwde en gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld volgens het vreemdelingenrecht van die lidstaat;
b) de minderjarige ongehuwde kinderen van een in lid 1, punt a) of punt b), bedoelde persoon of van diens huwelijkspartner, zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen kinderen die binnen of buiten het huwelijk zijn geboren of geadopteerde kinderen;
c) andere naaste familieleden die met het gezin samenwoonden ten tijde van de omstandigheden rond de massale toestroom van ontheemden, en die op dat tijdstip volledig of grotendeels afhankelijk waren van een in lid 1, punt a) of punt b), genoemde persoon."

Verzoekster houdt voor dat zij onder artikel 2.4.c. van het Uitvoeringsbesluit zou vallen, maar zij gaat er op zijn minst aan voorbij dat zij niet met haar kind samenwoonde ten tijde van de omstandigheden rond de massale toestroom van ontheemden. Verzoekster toont dan ook niet aan dat zij de voorwaarden van artikel 2.4.c zou vervullen.

Een schending van het Uitvoeringsbesluit wordt niet aangetoond.

Het eerste middel is in de mate waarin het ontvankelijk is, ongegrond.

2.2.1. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 57/34, § 1, § 2 en § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Het tweede middel wordt als volgt onderbouwd:

"*Vertoogster werpt eveneens op dat de Wet van 15 december 1980 werd geschonden en meer bepaald artikel 57/34 §1, 2 en 3;*

Artikel 57/34 § 1, 2 en 3 voorziet dat voor zover verzoekster aan de aan het verblijf gestelde voorwaarden voldoet, haar machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden wordt toegekend daar waar zij rechtstreeks bloedverwant is in opgaande lijn in de eerste graad van een te vervoegen vreemdeling minderjarig en ongehuwd en zij bovendien als alleenstaande mama het ouderlijk gezag uitoefent inclusief het recht op bewaring met het minderjarige kind S. (…);

In casu woont zij samen met haar minderjarige zoon;

Zowel vertoogster als haar kind voldoen aan de voorwaarden voor toekenning van het statuut van tijdelijke bescherming, dit staat vast want het statuut werd toegekend in Polen en vertoogster en haar kind hebben het recht om zich vrij te vestigen in de Europese Unie onder dekking van de tijdelijke bescherming en bevinden zich ook op het Belgisch grondgebied;

Vertoogster heeft haar paspoort overgelegd aan de betrokken administratie en het gemeentebestuur dient dan ook op beslissing van de verwerende partij een A-kaart af te leveren, geldig voor de duur van de tijdelijke bescherming; De A-kaart werd afgeleverd voor het minderjarige kind S. K. (…) maar verzoekster ontving een beslissing weigering machtiging tot verblijf;
Artikel 57/34 van de Wet van 15 december 1980 is dan ook manifest geschonden, verzoekster heeft het recht op verblijf, de bestreden beslissing moet worden vernietigd;

Het tweede middel is ernstig."

2.2.2. Beoordeling

Artikel 57/34 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"*§ 1. In gevallen waarin er bij een massale of imminente massale toestroom van ontheemden zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1, sprake is van omstandigheden die tot de scheiding van reeds in het land van oorsprong gevormde gezinnen hebben geleid, dan kunnen de familieleden bedoeld in de paragrafen 2 en 3, die zich nog niet op het grondgebied van de Europese Unie bevinden en bescherming behoeven in de zin van artikel 57/29, § 1, een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden aanvragen, teneinde zich herenigd te zien met de vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/30 gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus.*
§ 2. De minister of zijn gemachtigde kent een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toe aan de volgende familieleden van de vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/30 gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus, die hiertoe een aanvraag indienen en voor

zover het gezin reeds was gevormd ten tijde van de omstandigheden zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1, en deze omstandigheden hebben geleid tot de scheiding van het gezin:
1° de echtgenoot, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;
2° de vreemdeling die door middel van een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is met de begunstigde, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;
3° de minderjarige, ongehuwde kinderen van de begunstigde, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld in de bepaling onder 2°, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en voor zover de begunstigde die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven;
4° de ouders van de ongehuwde minderjarige begunstigde, voor zover zij met hem komen samenleven alvorens deze de leeftijd van achttien jaar bereikt heeft.
De in het eerste lid, 2°, bedoelde geregistreerde partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:
1° bewijzen dat ze een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie onderhouden. Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:
a) indien de partners bewijzen dat ze gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken op legale wijze hebben samengewoond;
b) ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling, of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag driemaal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal vijvenveertig of meer dagen betreffen;
c) ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;
2° ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie onderhouden met een andere persoon;
3° geen personen zijn bedoeld in de artikelen 161 tot 163 van het oud Burgerlijk Wetboek;
4° geen van beiden het voorwerp hebben uitgemaakt van een definitieve beslissing tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het oud Burgerlijk Wetboek.
De familieleden bedoeld in deze paragraaf dienen te bewijzen dat zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet.
§ 3. De minister of diens gemachtigde kan een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toekennen aan de andere naaste familieleden van de vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/30 gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus, wanneer zij ten tijde van de gebeurtenissen zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1, met de begunstigde samenwoonden en op dat tijdstip volledig of hoofdzakelijk ten laste waren van de begunstigde.
Het familielid bedoeld in het eerste lid moet bewijzen dat hij niet lijdt aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage van deze wet.
Wanneer de minister of diens gemachtigde overweegt om de machtiging tot verblijf van het familielid te weigeren, houdt deze rekening met de aard en de hechtheid van de familiebanden. Bij deze beoordeling neemt de minister of diens gemachtigde alle door de verzoeker voorgelegde stukken in rekening.
§ 4. (…)
§ 5. (…)
§ 6. (…)
§ 7. (…)" (De Raad onderlijnt).

In tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt is artikel 57/34 van de Vreemdelingenwet niet op haar situatie van toepassing, nu zij zich reeds op het grondgebied van de Europese Unie bevindt en artikel 57/34, § 1 van de Vreemdelingenwet als volgt luidt: "*(…) dan kunnen de familieleden bedoeld in de paragrafen 2 en 3, die zich nog niet op het grondgebied van de Europese Unie bevinden (…)".*

Een schending van artikel 57/34 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het tweede middel is ongegrond.

2.3.1. In een derde middel voert verzoekster de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). In de uiteenzetting van het middel maakt verzoekster ook gewag van een schending van artikel 12 van de Universele verklaring van de Rechten van de Mens van 10 december 1948 (hierna: UVRM).

Het derde middel wordt als volgt onderbouwd:

"*Overwegende dat in dezelfde zin eveneens moet toepassing worden gemaakt van de bepalingen van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens;*

Artikel 8 van het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens stelt dat:

Recht op eerbiediging van privéleven, familie- en gezinsleven
Artikel 8 :
1. Eén ieder heeft recht op respect op zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie,
2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de vitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid en de goede zeden of voor bescherming van de echte vrijheden van anderen."

In dezelfde zin stelt artikel 12 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens dat:

"Artikel 12 :
Niemand zal onderworpen worden aan willekeurige inmenging in zijn persoonlijke aangelegenheden, in zijn gezin, zijn tehuis of zijn briefwisseling noch aan enige aantasting van zijn eer of goede naam. Tegen een dergelijke inmenging of aantasting heeft één ieder recht op bescherming door de wet."

In casu door het nemen van de onwettige beslissing houdende weigering verblijf voor vertoogster die instaat als alleenstaande moeder voor het recht van bewaring en de uitoefening van het ouderlijk gezag over het kind dat gemachtigd werd tot verblijf en een A-kaart ontving wordt de facto beslist tot scheiding van moeder en kind;

Er wordt in de bestreden beslissing aangegeven dat verzoekster maar een andere procedure zou moeten aanwenden, maar deze zou inhouden dat tenminste tijdelijk partijen zouden worden gescheiden, weze het dat verzoekster terugkeert naar Polen, dan wel naar Oekraïne om van daar gezinshereniging te vragen;

Zoals supra aangegeven is het zelfs niet nodig dat deze omslachtige procedures dienen te worden gevolgd daar waar in navolging van artikel 57/34 van de Wet van 15 december 1980 en het Besluit van de EU 2022/382 en Richtlijn 2001/55/EG aangaande tijdelijke bescherming de rechten waarborgt;

Door het nemen van de beslissing zoals de verwerende partij dit heeft gedaan schendt zij artikel 8 EVRM minstens artikel 12 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens;

De bestreden beslissing moet minstens op die grond worden vernietigd;
Het derde middel is ernstig;"

2.3.3. Beoordeling

2.3.3.1. De UVRM is een beginselverklaring, aangenomen door een resolutie van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 10 december 1948 (A/Res. 217 (III)). Een resolutie van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties is in beginsel juridisch niet bindend. Deze beginselverklaring is niet ingevoerd in de Belgische wetgeving. De rechtstreekse schending ervan kan noch in haar geheel, noch wat betreft bepaalde artikelen, op ontvankelijke wijze worden aangevoerd (RvS 13 maart 2002, nr. 104.622; RvS 7 januari 2003, nr. 126.922; RvS 4 mei 2005 nr. 144.115; RvS 8 maart 2006, nr. 155.998). Bijgevolg is het derde middel, in zoverre de schending van artikel 12 van het UVRM wordt aangevoerd, onontvankelijk.

2.3.3.2. Artikel 8 van het EVRM bepaalt het volgende:

"*1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.*
2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Het gezinsleven tussen verzoekster enerzijds en haar minderjarig kind anderzijds wordt niet betwist.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband als volgt gemotiveerd:

"*U bood zich aan in het registratiecentrum samen met uw minderjarige zoon, S. K. (…). In het kader van deze aanvraag hebt u ook verklaard dat uw vermeende meerderjarige broer zich in België zou bevinden. Volgens*

de informatie in het administratief dossier van deze personen hebben deze personen tijdelijke bescherming verkregen in België. Wat betreft uw minderjarige zoon wijst de DVZ erop dat deze beslissing niet gepaard gaat met een bevel om het grondgebied te verlaten. Bovendien wijzen we er op dat het u vrijstaat alle andere verblijfsrechtelijke mogelijkheden te benutten met inbegrip van een aanvraag gezinshereniging. Derhalve is er geen sprake van een schending van de eventuele gezinskern en is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissing. Wat betreft uw vermeende meerderjarige broer merken we hierbij echter op dat deze niet tot uw gezinskern behoort. Er wordt immers geen gezinsleven vermoed tussen deze familieleden zonder dat er bijkomende elementen worden aangetoond die de normale affectieve banden overstijgen. U hebt niet aangetoond dat er dergelijke bijkomende elementen zijn. Bijgevolg houdt deze beslissing geen schending in van artikel 8 EVRM."

Verzoekster betoogt dat in de bestreden beslissing wordt aangegeven dat zij maar een andere procedure zou moet aanwenden, maar zij voert aan dat dit zou inhouden dat zij minstens tijdelijk zou worden gescheiden van haar kind, hetzij dat zij terugkeert naar Polen dan wel Oekraïne om van daar een aanvraag gezinshereniging in te dienen.

Verzoekster gaat eraan voorbij dat in de bestreden beslissing expliciet wordt gesteld dat "*deze beslissing niet gepaard gaat met een bevel om het grondgebied te verlaten*".

Het staat verzoekster vrij om een verzoek om internationale bescherming en een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet in te dienen.

Waar verzoekster nog verwijst naar artikel 57/34 van de Vreemdelingenwet en het Uitvoeringsbesluit 2022/382 en Richtlijn 2001/555/EG kan verwezen worden naar de bespreking van het eerste en tweede middel.

In deze omstandigheden wordt een schending van artikel 8 van het EVRM niet aangetoond.

Het derde middel is in de mate waarin het ontvankelijk is, ongegrond.

2.4.1. In een vierde middel voert verzoekster de schending aan van artikel 3 van het Internationaal verdrag inzake de Rechten van het Kind, ondertekend te New York op 20 november 1989 (hierna: Kinderrechtenverdrag).

Het middel wordt als volgt onderbouwd:

"*Overwegende dat bij het nemen van alle beslissingen waarbij de rechten van het kind betrokken zijn, deze dienen te worden genomen in functie van artikel 3 van het kinderrechtenverdrag waar de verdragtekst stelt dat:*

"[…]

Artikel 3 Kinderrechtenverdrag

Lid 1. Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging;

Lid 2. De Staten die partij zijn, verbinden zich ertoe het kind te verzekeren van de bescherming en de zorg die nodig zijn voor zijn of haar welzijn, rekening houdend metde rechten en plichten van zijn of haar ouders, wettige voogden of anderen die wettelijk verantwoordelijk voor het kind zijn, en nemen hiertoe alle passende wettelijke en bestuurlijke maatregelen;

Lid 3. De Staten die partij zijn, waarborgen dat de instellingen, diensten en voorzieningen die verantwoordelijk zijn voor de zorg voor of de bescherming van kinderen voldoen aan de door de bevoegde autoriteiten vastgestelde normen, met name ten aanzien van de veiligheid, de gezondheid, het aantal personeelsleden en hun geschiktheid, alsmede bevoegd toezicht.
"[…]

Overwegende dat alle maatregelen betreffende kinderen de belangen van het kind in aanmerking moeten worden genomen en dat door het nemen van een beslissing waarbij verzoekster haar rechten worden ontzegd om niet alleen bij haar kind te zijn maar haar rechten worden ontzegd onder het Besluit van de EU 2022/382 genomen in functie van Richtlijn 2001/55/EG aangaande de tijdelijke bescherming en de Wet van 15 december 1980 dit eveneens een schending inhoudt van de rechten van het kind;

Dat niet kan worden aangenomen dat een minderjarig kind gescheiden zou worden van zijn moeder omdat de verwerende partij nalaat in toepassing van het Besluit van de EU 2022/382 genomen in functie van Richtlijn 2001/55/EG aangaande tijdelijke bescherming de rechten van verzoekster te waarborgen en haar dezelfde rechten te verlenen in België als zij deze heeft in Polen en derhalve wordt uitgesloten van het vrij verkeer;

Dat dit vrije verkeer niet geheel vrijblijvend was maar dat vertoogster wenste zich te vervoegen bij haar broer die eerdere bescherming had gekregen in België;

De bestreden beslissing moet tenminste op deze grond worden vernietigd;

Het vierde middel is ernstig;"

2.4.2. Beoordeling

Inzake de aangevoerde schending van artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag, merkt de Raad op dat dit artikel wat de geest, de inhoud en de bewoordingen ervan betreft op zichzelf niet volstaat om toepasbaar te zijn zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervolledigen noodzakelijk is. Deze verdragsbepalingen zijn geen duidelijke en juridisch volledige bepalingen die de verdragspartijen of een onthoudingsplicht of een strikt omschreven plicht om op een welbepaalde wijze te handelen opleggen. Aan deze bepalingen moet derhalve een directe werking worden ontzegd. Verzoekster kan daarom de rechtstreekse schending van dit artikel van het Kinderrechtenverdrag niet dienstig inroepen (RvS 11 juni 1996, nr. 60.097; RvS 21 oktober 1998, nr. 76.554; RvS 28 juni 2001, nr. 97.206).

Verder merkt de Raad nog op dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk stelt: "*Wat betreft uw minderjarige zoon wijst de DVZ erop dat deze beslissing niet gepaard gaat met een bevel om het grondgebied te verlaten. Bovendien wijzen we er op dat het u vrijstaat alle andere verblijfsrechtelijke mogelijkheden te benutten met inbegrip van een aanvraag gezinshereniging. Derhalve is er geen sprake van een schending van de eventuele gezinskern en is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissing*."

Verzoekster houdt voor dat zij gebruik heeft gemaakt van haar recht op vrij verkeer, maar zij laat na te duiden op basis van welke rechtsgrond zij überhaupt een recht op vrij verkeer zou hebben, dit is niet het geval.

Het vierde middel is voor zover het ontvankelijk is, ongegrond.

2.5.1. In een vijfde middel voert verzoekster de schending aan van artikel 3 van het EVRM.

Het middel is als volgt onderbouwd:

"*Overwegende dat bovendien het uitvoeren van de bestreden beslissing kan leiden tot risico tot schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;*

Artikel 3 van het EVRM voorziet een verbod op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing;

Van bestraffing is er hier geen sprake maar wel van een onmenselijke dan wel vernederende behandeling daar waar vertoogster wordt uitgesloten van een eerder erkend recht dat blijkbaar de betrokken administratie weigert na te komen waarbij

het Besluit van EU 2022/382 en Richtlijn 2001/55/EG aangaande tijdelijke bescherming wordt genegeerd alsook de toepassing van artikel 57/34 van de Wet van 15 december 1980;

Er kan niet worden aangenomen dat hier het kind alleen zou dienen achter te blijven, zeker gelet op de opmerking van de verwerende partij dat de komst naar België zodat verzoekster bij haar broer kan zijn, niet aanvaardbaar zou zijn daar waar volgens de verwerende partij het niet zou gaan om een gezinskern en derhalve dient te worden uitgesloten…

Vertoogster zou dan ook ongetwijfeld met haar kind terug dienen te keren naar Polen, dan wel Oekraïne, wat volstrekt uitgesloten is, nu zij in de Europese Unie tijdelijke bescherming geniet zolang de oorlog woedt en de bescherming wordt gehandhaafd;

De bestreden dient te worden vernietigd;

Het vijfde middel is ernstig;"

2.5.2. Beoordeling

Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat "*(n)iemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen*".

Verzoekster gaat in haar betoog voorbij aan volgende motieven uit de bestreden beslissing: "*Wat betreft uw minderjarige zoon wijst de DVZ erop dat deze beslissing niet gepaard gaat met een bevel om het grondgebied te verlaten. Bovendien wijzen we er op dat het u vrijstaat alle andere verblijfsrechtelijke mogelijkheden te benutten met inbegrip van een aanvraag gezinshereniging. Derhalve is er geen sprake van een schending van de eventuele gezinskern en is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissing.*"

De Raad benadrukt dat de thans bestreden beslissing geen bevel om het grondgebied te verlaten inhoudt en verzoekster een andere verblijfsprocedure kan opstarten, een verzoek om internationale bescherming en een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

De Raad leest in de nota met opmerkingen het volgende: "*Verzoeker valt niet onder de toepassingsgebied van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 en zou een aanvraag tot internationale bescherming moeten indienen bij de Dienst Vreemdelingenzaken waarbij zijn vrees voor vervolging kan worden onderzocht ikv het Vluchtelingenverdrag. Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) zal beoordelen of verzoeker voldoet aan de voorwaarden om als vluchteling erkend te worden of om subsidiaire bescherming te krijgen. De behandeling van verzoeken om internationale bescherming van Oekraïense onderdanen bij het CGVS is sinds 28 februari 2022 opgeschort maar tijdens de duur van de asielrelaas zal verzoeker legaal in het Rijk zijn.*"

In deze omstandigheden wordt een schending van artikel 3 van het EVRM niet aangetoond.

Het vijfde middel is ongegrond.

2.6.1. Verzoekster voert nog een zesde middel aan dat zij als volgt onderbouwd:

"*Onmogelijkheid om terug te keren naar Polen, dan wel naar Oekraïne;*

Overwegende dat zoals supra aangetoond vertoogster niet terug kan keren naar Polen, nu zij daar geen werk, geen huisvesting meer heeft en haar kind ondertussen in België verblijfsrecht heeft bekomen;

Terugkeer naar Oekraïne is om redenen supra aangehaald eveneens uitgesloten, daar waar de stad waar partijen hun hoofdverblijf hebben in oorlogszone ligt en niet kan worden aangenomen dat zij hiernaar terugkeert om van daaruit een nieuwe aanvraag in te dienen;

De Raad zal dan ook deze onmogelijkheid willen vaststellen en de bestreden beslissing vernietigen;

De bestreden dient te worden vernietigd;

Het zesde middel is ernstig".

2.6.2. Beoordeling

Er kan integraal worden verwezen naar de beoordeling van het vijfde middel onder punt 2.5.2. De Raad benadrukt nogmaals dat de thans bestreden beslissing geen bevel om het grondgebied te verlaten inhoudt en het aanbevolen is dat verzoekster een andere verblijfsprocedure opstart.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op acht september tweeduizend zesentwintig door:

J. CAMU, kamervoorzitter,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN J. CAMU